

Stalģenes pamatskolas
7. a klases skolniece
Kartas Kārliņas

pasana

Pasaules lielākais būnums.

Stalģene 2004.

Pasaules lielākais brīnums

Notikums atgadijās tie sen, ka nav pat zināms, vai tas notika dienā vai naktī. Starp citu, tas arī nebūtu tik svarīgi, jo tajos laikos Saule un Mēness pastaigājās pa debesīm, kā vien tiem zināca priātā, gan pa vienam, gan kopā. Cilvēkiem nekas cits neatluka, kā norunāt: kad lietus gūlēt, tad ir nakts, kad elšis augšā, lai strādātu, tad sākas diena.

Tolain drīvoja kāda vecenīte. Visiem ēdieniem, ko gatavoja, viņa lika klāt kaut ko svišķi aru. Visu mūžu viņa rīvēja un grūda šīs garšvielas lielā vara pīstā. Kad vecenītei apūtēja apals simts gadu, viņa nolēma izcept lielu pīrāgu ar kanēli, ar ko pacienāt savus marmardēlus. Paņēmusi pīstalu, viņa vienu reizi ievēlēja pa pīstā, tā kļuva iekārtoties, pārplīsa. Vecēna ļoti noskuma. Kad atnāca marmardēli viņa novēlēja vienu saplīkušo pīstā, otram - salikto pīstā, šķērās no drīvēs.

Tam, kam vecēna bija dāvinājis pīstā, nesināja, ko ar to ierāt un aizmeta prom. Bet otrs mantinieks smago pīstāli ievēlēja ko kaktā un nesināja to, kaut arī viss ciems par viņu smējās. Kādu dienu viņš apjautās, ka pīstālai ir būvju spēns. Ar to varēja atdzīvināt mirušos. Tā viņš kļuva par slaveno dziednieku.

Gadi gāja un laudis sāka ievērot, ka slavenais dziednieks nemaz neilgst vecāks. To izdziedāja Mēness un kļuva greisnirdīgs, jo līdz šim tikai viņš bija mūžīgi skaists un jauns.

Mēness sūtīja laistigalu, xaxi un brīdi, lai ievīna dīdēdnieka
nostipumu. Vīri būs sacīja, ka šis nēmoties ar pīstalas palīdzību.
Tad Mēness nolīma noxagt pīstalu. Dīdēdnieka pīstalu apragāja
vīņa usticamais suns. Mēness rīgli pārīna pīstalu un mītās prom.
Suns, vīņu pamatījis, dīnās pakal. Vēl šobaltdien suns neatlaidīgi
xno Mēnessim, bet tas tagad pie dībesim parādās naktī, kad vīri gul.
Kopī tās reizes saule spīd dīnās, mēness naktīs.

